

ligt, at indfætte Ordet „Forseelse“ istedetfor Ordet „Skyld“; men jeg og Flere med mig have troet, at dette Ord var bedre end Ordet „Skyld“. Jeg har nemlig forestillet mig, at naar man gaaer hen og beder om en Ting og faaer Lov dertil, saa kan det let, naar man kommer hjem og man fortryder, at man har faaet det, man har bedet om, hende, at man faaer den Trøst: det er jo din egen Skyld; Du har selv forlangt det. Ordet „Skyld“ bliver ofte forstaaet saaledes i daglig Tale, men det er dog ikke Meningen, at det her skal forstaaes paa den Maade. Jeg skal nu ganske henstille, hvorvidt man vil stemme for det sidste Forslag — jeg for mit Vedkommende troer, at det, som derved foreslaaes, er bedre end det, der nu staaer i Paragraphen — det første skulde jeg derimod meget anbefale til det ærede Things Vedtagelse.

Justitsministeren: Jeg troer, at det, der indeholdes i Endringsforslaget under Nr. 13, atter indbringer i Lovforslaget, hvad der var optaget i Regjeringsudkastets § 24, 3die Stykke. Mod de øvrige Forslag har jeg ikke Noget at erindre, og navnlig tiltræder jeg dem, der ere opførte under Nr. 16 og 17.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af H. M. Petersen, Kraiberg, N. B. Hansen, S. Petersen, la Cour, Therkelsen, L. C. Pedersen, S. Andersen, Rugaard, L. Hansen, Lindahl, F. Nielsen, Rosbø, Klein og S. Pedersen til § 25:

I første Linie af 3die Stykke udgaae Ordene „ønske at“, og istedet derfor sættes „enten ifølge eget Dnske eller Krigsbestyrelsens Beslutning“.

vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer.

2) Forslag af Samme til samme Paragraph: I 3die Stykke sidste Punktum, imellem Ordene „han“ og „affædiges“, indskydes Ordet „derimod“, og istedetfor Ordet „Skyld“ sættes „Forseelse“.

vedtoges med 59 Stemmer, mod 1.

3) Forslag af Beck, H. Hage, Schovelin, Schulin osv. til § 33:

Istedetfor Indholdet af denne Paragraph sættes:

„Om Tjenesten i Forstærkningen.

Det til Forstærkningen henhørende Mandskab, der ikke først har tjent i Linien, skal være pligtigt til, naar forlanges, at indfinde sig i de anordnede Exerceerfkoier for at vaabøves. Søvrigt har Forstærkningsmandskabet i Fredstid ordentligviis ingen Tjeneste at forrette; men i Krigstid anvendes det saaledes som Omstændighederne kræve“.

forkastedes med 36 Stemmer mod 30.

Beck: Maaſkee jeg maatte tillade mig at bemærke, at som Følge af denne Afstemning maa Forslaget under Nr. 17 falde bort.

Formanden: Det anseer jeg ogsaa for en Selvfølge.

Afstemningen fortsattes derpaa med:

4) Forslag af Tscherning, Winther, Therkelsen osv.:

§ 34, faaer følgende Tilføining foran det sidste Stykke:

„Dog maa ingen Forstærkningsmand ved Vytning paatage sig en Tjenstpligt, hvis Fuldbyrkelse vilde føre ham udover 40 Aars Alderen“.

vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

Lovforslaget i dets Heelhed sættes derpaa under Forhandling.

Rauge: Naar jeg nu sammenligner det foreliggende Lovudkast, som Landværnepligtslov betragtet, med Loven af 12te Februar 1849, Cap. 3, der handler om Værnepligten med Hensyn til Landkrigstjenesten og de sig dertil sluttende Love af 24de Novbr. 1850, 20de Febr. 1852, 17de Juli 1853 og 1ste Febr. 1854, saa finder jeg, at det første staaer langt tilbage for det sidste, saavel i Fuldstændighed